

„Oldd el a köteleket!”

Vitorlással Európából Dél-Amerikába

Barbados

Hat itt volnek, vagyis Foldon ismet, december 26 an este

9 ora 4o perckor (otthoni ido szerint kb hajnal 3-kor)

horgonyunk alamerult a homokba Barbados szigete előtt.

Meg nappali fenyben meglattuk ahogy a vakito kek eget

megszakitja nehany felho es alatta, alatta, mar az

lenne tenyleg?, az mar ott, csak nem?.....

FOOOOOOLD, vagyis Laaand.....

Es aztan mintha minden lelassult volna ez az ido a

partot eresig hosszabb volt mint az elotte levo harmo

het.

Aztan a fold elore kuldde udvozletet, tropusi viragok

illata kanyargott elenk a hullamok folott,forro paras levegoben nehez edes illat amelynek szinte sulya van

es kicsit beleszedultunk. Aztan kigyultak a fenyek a

foldon es egy rovid meleg tropusi eso lemosta a

tengeri vandorokrol es a hajonkrol a sos vizet....

Fura orom es szomorusag. itt vagyunk vegre.....es ez

az ut, ez az atkeles veget ert....

23 nap es 3 ora, 27oo tengeri merfold, korubelul 5ooo km, a planeta legnagyobb tengeri utja megszakitasi lehetoseg nelkul.A tavolsag 5oo.ooo- szer nagyobb mint Kairos a maga 1o meterevel.A tengeri terkep lepteke 1: 7 5oo 000, vagyis egy napi utunk korubelul 1 centimeter vot a terkep papirjan.

Es az ut elejen elkezelhetetlennek latszott hogy a kis x-ek amellyel minden nap, pontban 12 orakor a pozicionkat,

vagyis a megtett utunkat jeloltem egyszer elernek a

terkep masik feleig.23 kicsi x es itt vagyok, itt

vagyunk es mindaz ami jelen volt most meselem.

Es koszonom a leveleket.Ezektol valahogy erre a fuledt tropusi szigetre is egy kicsit haza is erkeztem.

Na de azert ne gondoljatok hogy az egesz ut ilyen emelkedettsegeben telt. Bar ketsegtelenul el-el ontott.

Az elso ket hetben kedves baratsagos szelek vettek szarnyukra es repitettek. Akar merre neztem mindenhol gyonyoru kek viz es minnel tavolabb kerultunk a

parttol ugy nottek meg a hullamok, emeltek lustan,

elnyulva puhan magasra. Mint egy mozgo tajkep, mintha

a Dunantul elindult volna. elobb a somogyi dombsag,

aztan huha kozeledik a Mecsek, hoooopppa es ismet a

Balaton felvidek....Lam igy keres a tudat

kapaszkodokat egy ismertelen világba, ahol meg a

csillagok allasa se olyan mint otthon.

Indulás Európából: Gibraltár

Karacsony eloestejen beallt a szelcsend. Meg az ocean is mintha elfelejtett volna hullamozni.Mintha egy fenykepen lennenk egy allovizen es az a csend, amikor elulnek a hullamok, az a csend mikor nincs morajlas, nincs suvites, vitorla lobogas... mintha a planeta, a világ egy pillanatra visszafojtotta volna a lelegzetet, es ebben a csendben (csak ebben) az ember meghallja a balnak eneket, es ezentul e mogott a csillagok neveteset....

Igy karacsonyor kartyaztunk, le lehetett rakni a lapokat es nem fujsa el a szel.Szerettem volna halat fogni de pont karacsonyor nem sikerult, pontosabban jott de akkora hogy atharapta a fem horgot. Az ilyet jobb nem kifogni.Igy spagetti volt a karacsonyi menu. Kaptam otthonrol egy Mezeskalacs karacsonyfot azt fellogattam a kormány kerek föle (iden eloszor megettuk a karacsonyfot) es kis szaloncukor lancot fuztem a hajora. Csak este mikor gyertyat gyujtottam es haza gondoltam, ratok feletek jutott eszembe hogy Ti mar valoszinuleg mind alszotok, de azert elkuldtam gondolat ajandekokaimat(ezek olyan nem targyi ajandekok amiket ugy kerestem hogy ki minek orulne, vajon mire lenne szuksege.Volt akinek 3 nap pihenest kuldttem, volt akinek energiát, csendet, megfelelo szavakat...remelem ki ki megkapja) Es a gondolat ajandek keszitesbe annyira belemerultem, hogy elfelejtettem orseget váltani, igy hagytam a fiukat tovabb aludni.

Nem sokat beszélgettünk az ut során mert mindannyian belül is utaztunk, vagy olvastunk, vagy aludtunk. Andreas bevallt de furcsa volt harman lenni, igen a harmas nem konnyu kombinacio, sok jelentesu kirekedhet belole valaki, de lehet szent is a harmas. Azt hiszem sikerult parosunkat kitagitani ugy Eddel hogy nem rekedt kivul,illetve tobb fele keppen kapcsolodtunk egymashoz.Ok mint ket ferfi, mint osztrakok,

Az írás első részét a Barátság legutóbbi, 2003/5. számában közzöltük

mindketten tanítgattak nemetül engem. Eddel viszont mi tanítgattuk Andreast vitorlázni, a saját eleje felől gondolkodni, velem sokat beszélgetett parkapcsolatokról, mint no-barat, vagy nover, bar testverinek azért nem érztem, de ez a szerep működött. De azért oszinten szolva nagyon jó volt külön vallni is (valószínűleg egy másik hajóval megy tovább, most a mellettünk lévő hajón alszik), legalábbis nekünk, úgy tunt neki nehezebben megy. Az orsegváltások miatt sokkal könnyebb volt az út. Ket orankent váltottuk egymást, így egyhuzamba valaki 4 órát tudott aludni.

Ez a karacsonyi szelcsend 2 napig tartott, mintha a tenger marasztalni akart volna minket. Vegül az utolsó napra egy gyenge alig-szello vitt minket Barbadosig. Az érkezésünk masnapjan, egy turkiz kek homokos feneku tengeren ebredtünk 4o-5o hajo korulottunk, palma fak. Elmentünk bejelentkezni a hatóságokhoz (hajóval) és a kikötőben a vamos molo előtt éppen kanadai barátaink kotottek ki, akikkel meg a mediterrán tengeri vihar után baratkotztunk össze és azota egy az utunk. A földön jarni nem volt egyszerű. Majdnem elestem mikor partra leptem, mert fura módon nem mozgott mint ahogy azt zsigereim gondoltak.

Az úton egyetlen egy eso talalt meg minket egyebkent gyonyoru elmeny volt, az ocean bekesebb volt mint a mediterrán tenger. S mint megtudtuk ezen az atkelesen is szeretettel kísérték minket az Istenek. Hihetetlen volt hallgatni a többiek atkelles-történeteit. Mindannyian ugyanazon az oceanon jottunk, de ahány hajo annyifele tengert jartak be. Egy nemet hajo a Zoldfoki szigetektől indult és az utuk során egyszer lattak kek eget, végig záporok, zabolatlan szelek kísérték oket. Egy angol luxusjachtot végig elkerulte a szel és 2000! Liter benzinnel jotték at. Dianna az angol szomszedeaszonyunk nekiutkozott egy balnanak, aki mergeben majdnem felborította a hajóját, de meg rosszabb volt egy orosz ferfi sorsa, aki maga takolta 5 meteres lelekveszto-barkan érkezett, o ejszaka ebredt arra, hogy a levegoben van a hajója, mert nekiutkozott egy alvo balna csapatnak, a tamadasban eltort a kormányrud, így 2 heten at egy kihalszott deszkalappal evezett, hogy partot erjen. Volt, ahol a felvett legenységgel voltak feszultségek. Egyedül a szomszed Nyu-(s)Zi Peter (Uj Zeland aki macskajával kettesbe indult el jart be hasonló bekes, kedves ocean mint mi.

Es most itt vagyok, megynk tancolni hogy erzzük a földet. Lehet hogy túl sokat vagy túl keveset mondtam de meg nem állt össze bennem az Ocean, ami 3 hetig mindennapi elmeny volt.

Nagyon sok és meleg olelesek, és megiscsak tudok meg iden Boldog Ujevet kivanni, Jovore talalkozunk úgy vigyazzatok, úgy vigyazzak.

Aniko
(es Ed es Kairosz is)

Bequia

Dél-Amerika felfedezése intenzíven történik. Így most csak kurtán annyit írok, hogy jól vagyok-vagyunk és sokat gondolok haza. A sziget neve Bequia. Attól tartok, hogy itt szerzett ismereteimet csak szimbolikusan tudom majd alkalmazni odahaza, mint például a kókuszdió feltörést, vagy a pálmafára mászást, az óriás-kagyló főzést vagy a kaktusz gyümölcs-pálinka elkészítését.

Egy kis világ-mese a magyar zászlóról

A hajón osztrák zászló van, így az én kis magyar zászlómat baloldalra húztuk fel, az a kapitány nemzetiségét hirdeti, ha eltérő a hajóétól. Persze én nem vagyok kapitány, de valahova csak fel kellett húzni azt a zászlót. Márcsak azért is mert ki tudja, hátha találkozzunk még magyarokkal az úton és akkor le tudják olvasni a hajóról, hogy mi egy monarchia beli hajó vagyunk. Így indult. Tunéziában már foszladozni kezdett a zöldje az afrikai naptól, a vihar behasította a fehérjét Spanyolországban, az Atlanti Óceánon megcsipkedte egy sirály, míg Bequia szigetén a zászlót már beazonosíthatatlannak nyilvánítottam és levontam a kezemből azonnal szétmálló cafatot. Itt, ebben a régióban magyar zászlót biztos nem lehet kapni, az én zsírkrétával színezett alkalmi zászlóim meg rövid életűek voltak, amíg egy-egy sziget területén tartózkodunk. Itt már úgyse nagyon tudják hol van Magyarországon, hisz a legtöbb sziget nevét én is életemben először hallom. Ilyen messze már elég annyit mondani, hogy Európából jöttünk.

– Szétment? – kérdezte Péter, aki éppen hajónkhoz koccantotta dingijét.

– Szét- mondtam és a cérnaköteget ünnepélyesen a vízbe szórtam.

– Nincs másik? – kérdezte.

– Nincs – mondtam vállalt vonva, tetetett közönnyel.

És ennyiben maradtunk, egészen másnap reggelig, amikor fejest ugorván a csillogó meleg vízbe, azt látom, hogy Péter a hajónk felé tempózik, kezében valamivel.

– Tessék – mondta ünnepélyesen és átnyújtotta a valamit: egy kis magyar zászlót!

Éjszaka nem tudtam aludni, teszi hozzá mentegetőzve és voltak még ilyen színek az anyagok között, megvarrtam. A nagy zászlós könyvben megtaláltam, milyen a magyar zászló – mondta Péter, a vizet maga alatt taposva, egy karib tengeri öbölben. Ő, aki Uj Zélandon született, Angliában nőtt fel és Hongkongban fogant svéd szülőktől.

A tervekről: holnap elmegyünk Martinique, az egy egésznapos út, jönnek Péterék is (a kanadaiak, meg még egy osztrák hajó). Az ott Franciaország, így feltuningolunk egy kis európai kajával (ez itt ugyanis csapni való és baromi drága) aztán továbbmegyünk, vissza, dél felé a Gernadin szigetek és a Windward sziget felé, majd Isla Margarita, és Venezuela következik. De majd mindig jelzem, hogy éppen hol vagyunk.

Grenada

Kedves földieim

Most Grenadan pufolom a komputert és bosszankodom mert ez elozo levelem elszallt felkesz állapotban...

Grenada fultedt sziget, igazi tropusi esoerdoval a kozepen, ahol bambusz no es majmok ugralnak, vizesesek zunannak, es a fak olyan magasak hogy az ember nyakcsigolyajat igencsak igenybe veszi ha a teteje fele akar tekinteni. Grenada is volt szocialista orszag egyebkent (a diktaturas változatból) Csak ok a hetvenes evék végen váltottak rendszert a nemzetközi segítségnyújtás (ertsd Amerikai bevonulás) keretében. Georgetown, a fovaros nem sok városi jelleg mutat, van benne auto, kavehaz, iskola, biztosítótársaság, piac, bank, de nincs színház, mozi... Egy falu amelyik város akar lenni. A foteren a kavezo asztalai között csirkek szaladgálnak, a hazak előtt kecskek kerülgetik az autokat. A tekintetek hosszabbak az otthon megszokottal és itt nem lehet nem beszélgetni. Az a természetes hogy két ember valamit mond egymásnak és udvariatlan dolog szó nélkül bandukolni. Ingrid, aki itt született és ezt a szigetet csak egyszer hagyta el, mikor Frankfurtba ment, azt mondta, hogy ott Európában mindenki úgy csinál mintha nagyon

Napfelkelte a Kairosról

A kultúrák méltóságteljes együttélése Cordobában

Ház Tunéziában

...csak a végtelen óceán

A szerző felvételei

fontos dolga lenne pedig nincs neki. Meg egymásra se neznek az emberek akkor mit latnak abbol amit olyan fontosnak tartanak.

De nem tudnek itt elni, eszembe jurtott amit Joseph Konradnal olvastam az europai emberrol aki barmilyen okbol letelepedni probal a tropusokon es igazabol ott lebeg otthontalanul ket kultura hataran, egyikbe sem leve otthon. Bar ezeket a tengeresz nepeket nezve kezdem ugy latni, hogy van egy kultura kozi kultura is....Na de ez hosszabb kifejtést igényelne.

Sokat esik az eso. Nem ugy mint otthon, ahol ha a reggel szurke akkor az nagyjabol az egész napra vonatkozik, hanem hirtelen, duhosen, vadul mint egy duhkitores, aztan mire az ember epp csurom vizes lesz mar el is all es sut a nap, melegen, vadul mintha mi sem törtent volna. Es ott a szivarvany. Igazi luxus élet ez. Minden napra legalabb egy szivarvany jut. Ez az elso tel az eletemben amikor nyar van. Probalom felidezni a hideget, a nyakbehuzos, szemhunyorgatos megfeszult polusu erzést, de bevallom oszinten, nem megy, annyi sok telem volt mar megse megy. Lassan tavaszodni fog odahaza ugye. Arra viszont emlékszem, a mosolyokra az utcan es a lassu hitegetesere a telre hogy nemsokara visszavonul. Tavaszom se lesz itt a nyarba. Azt sajnalom.

Az almaim mar haza keszulnek. Dolgozom, tervezek, Pestbudan setalok es veletek talalkozom. Sok emberrel talalkoztam ezen az uton es sok embertol bucsuztam(tunk) el. Bucsuzasban nem vagyok tul jo. A szavaknak, gesztusoknak, van valami ugyetlensege es teljessege egyszerre. Ezek az utolso elotti elotti pillanatok, amikor az utak elválnak. Ezekben van valami ami egyszerre nyit meg es zar le valamit ket ember kozott.

Azokkal, akikkel az ocean tulpartjan talalkoztunk utoljara, megha roviden is, itt a foldnek ezen a felen mint regi ismerosok koszontjuk egymast. Pedig nem ismerjuk egymast megis a kozosen bejart tavolsag kozelseget teremti.

Irtatok hogy otthon kicsi dolgok tortennek nem nagyok. Itt is. Lattam egy murenat buvarkodas kozben, es elsotetult a viz mikor egy hal felho millio kicsi halbol eluszott mellettem, szomorú a halott koralokat latni. Es probalom versbe foglalni a pelikanokat. A hazai valasztas elotti allapotok nem meglepoek itt is hasonloak a politikusok es a politika. A vam hivatal es a rendorseg minden szigeten kisuvickolva, felujitva ragyog. A korhaz es az iskola duledszik (kiveve a magan es amerikai iskolakat es korhazakat) Talan annyi a kulonbseg hogy a hajlektalanok nem fagnak meg.

Be kell fejeznem mert lejar a gep idom,
Sok sok olelest es melegt kuldok

Ps. Jovo heten Venezuelaba hajozunk.

Levél Isla Margaritha-ról

Kedves Foldieim,
Utoljara Grenadabol irtam azzal a hirrel, hogy masnap megyunk Venezuelaba. Ez megsem igy törtent mert idokozben szert tettem egy tropusi betegsegre. Allitolag a dzsungelben a szunyogok okoztak, de lehet hogy jarvany mindenesetre furan

kabultan magas lazzal szuszogtam a hajoban egy hetig. Es aztan ahogy jott a tropusi betegség el is mult. Viszont tanulsagos volt. En azt hittem mar minden részletet ismerem a hajonknak, de ebben a lazás szemleoladesben ezer meg ezer részlet tunt fel ami addig nem.

Egy het utan aztan nekiindultunk Venezuelának. A telihold tompa fennyel kísért minket es olyan nyugodt volt a tanger mint egy to. reggelre megerkeztunk Los Testigosra. (A tanuk, igy hivjak ezt a sziget csoportot) Itt a 7 szigeten korubelul 300 ember lakik, halaszok tobbnyire. Orias pelikanok suhannak nyakukat konokul elore szegezve kaktuszok es palmafak vetekednek az életbemaradasert, mert itt a nedves evszakban sincs sok eso.

Mikor partraszalltunk talalkoztunk ket halasszal. Kerdeztek nem akarunk e Langusztat enni este. Mondtuk de bizony az jo lenne es titokban remenykedtunk hogy itt talan nem lesz olyan draga mint a karib szigeteken, ahol ilyen csemeget nem engedhattunk meg magunknak. Mondtak na jo megnezik a halojukat hogy van e es majd megkeresnek minket. Jottek is par oraval kesobb hogy este vacsora a parton. A szomszed norveg hajot is meghivtak igy egyutt eveztunk partra. Veluk egyutt heten voltunk. Egy szel-viz faragta arcu huncut szemu oszhaju ferfi fogadott minket a tuz mellett. Kis bodegaja elott osszetakolt faasztal a homokban. Aztan jottek meg paran a falubol, mindegyikre azt mondta ez is a fiam, ez is a fiam. Kerdeztuk hany fia van mondta, hogy hat pontosan nem tudja, ugy 8 es 12 kozott. ok is letelepedtek a tuz kore.

Megvacsoraztunk, elokerult egy gitar, olyan amilyet nalunk a jatekboltokban lehet kapni, de szeppen szolt es apa es fiai enekelni kezdek. Szerelemrol halaszatrol, Los Testigosrol. Egett a szemuk, a tuz, a szemukben a tuz... Kesore jart mar. Kerdezi az apa, Chon Chon hogy holnap is maradunk e. Mondtuk hogy igy tervezzuk. Es mit egyunk akkor holnap kerdezte. Lovok nektek egy vadkecsket, megeszitek? Bennem akkor mar minden varazs ellenere mocorgott az ovatosag. A Karib szigeteken hamar megtanultuk, hogyha valaki megszolit, vagy ramosolyog az emberre az uzletet akar tobbnyire, itt meg meg mindig nem tudtuk mennyit fizetunk ezert a fejedelmi lakomaert, es mar a holnaprol van szo. Azt mondja erre Chon Chon, hogy o egy evben 4 honapot dolgozik, amikor eszakra a hurrikan szezon elol sok hajo idejon, akkor o penzert foz, az munka. Ha o most tolunk penzt kerne az azt jelentene hogy o dolgozik. De o most nem dolgozik igy penzt se ker. Ez igy van errol tobbet nem beszélünk. Segithetunk neki fozni fat vagni holnap, esetleg egy kis rumot vigyunk ha van a hajon, ha nincs nem baj. S amint mondta ugy is lett. Fura dolog egy nepamesebe belecsoppenni. Egy vilagba ami meg valahol, a Tanu-szigeteken meg mindig letezik. Ha a Venezuelai kalozok akiktol ovtak minket ilyenek, akkor jo lenne veluk mind tobbet talalkozni. Mesevel meg Grenadaban is talalkoztunk. A meset Mary-nek hivtak. Egy ruhasszekrenybol kialakitott, karacsonyfa egokkal megvilagitott rogtonzott bufe-bar tulajdonosa. A pult mogul alig latszott ki, kicsi kerek, fekete asszony. odakiabal minket a pulthoz. Igyunk valamit. Kozben megallas nelkul mesel. Hogy o azert 148 centi, mert amikor az Uristen ot keszítette az egyik angyal elvonta a figyelmet. es mire az

Aniko

Uristen visszatert hogy ot Maryt befejezze. addigra megszaradt benne az agyag. Latta az Uristen hogy mar nincs mit tenni, így karpotlassul adott neki dupla adag életkedvet es annyi szot amennyit ket ember sem tud elbeszelni egy elet alatt. Tole tudom a kokuszdio tortenetet is. megosztom veletek Azt is. A kokuszdion van harom lyuk tenyleg olyan mintha egy arc lenne egy orr es ket szem.Namarmost mikor a tengeri szornyek a felesege,a földi asszony elegetetlen volt az Uraval, hogy az nem jól szerelmeskedik, akkor azt mondta kiuszik megnezi mit csinálnak az emberek a szigeteken. Így is lett Partra uszott es ott kiabalt, hol van egy ferfi aki engem megszeretgetne.De a szigetlakok nem mertek mert tudtak hogy ez a szorny asszonya. Mignem az egyik szigeten egy varazsloasszony azt mondta a fianak tedd assznyodda ezt a not nem banod meg. Így is lett. Boldogan eltek. Az emberek meg vartak hogy mikor jon mar a szorny bosszut allni. De az nem jott. Így az emberek el kezdtek a szigetról hozza jarni hogy micsoda dolog hogy elturi hogy az asszonya massal el. Mondta a szorny o ugyan nem banja, ha az asszony boldog. De az emberek csak nem hagytak beket neki.Így fogta magát a szorny kihivta parbajra a ferfit. Es persze a ferfi gyozott. A szorny annyit kert utolso lehelletével, hogy a fejet utessek a homokba.es azota ebbol no az kokusz palma, es a gyumolcson ott a josagos szorny arclenyomata. Bizony.

Hat, nem egy europai mese az biztos, a mi meseinkben nem kiabálhatnak az asszonyok jó szerelmeskedesert.

Na meg egy utolso meset mondok. Talalkoztunk egy cseh hajoval.Az egyetlen az ut soran. Rajta Frantysek, Oleg, Milos es Jan. A kozos nevezó az volt hogy mindannyian elmúltak 50 evések, mind a negyen valofelben vannak így inkább eljottek a tengerre hanyodni egy kicsit es megvitatni a ferfi tarsakkal hogyan menjen ezutan az elet tovabb.Odaevztunk megiscsak szomszedok (voltak). Azonnal gyors ivaszat vette kezdetet Pragai sorozok hangulatában. Beszeltunk a monarchiaról, a Bos Nagymarosról, a Szlovakokról. Mignem a nagy baratkozásban úgy ejfel tajban azt mondja nekem a Frantysek. Te azert az a 68-as bevonulas nem volt szep toletek es szigoruan a szemembe furta a tekintetet. Lattam hogy itt most sok minden billeg ebben a pillanatban amit leirni egy proust-i munka lenne es nagyon nem mindegy mit válaszolok. Nagy csond lett korulottunk en alltam a tekintetet. Majd lassan azt mondtam: igazad van Frantysek, nem volt szep tolunk. Ne haragudj. (Az nem lett volna helyen valo megmondani, hogy en akkor meg nem is eltem) Es a Karib tenger ismet kisimult, enyhé szello kelt es lattam hogy Frantysek megbocsátott nekunk magyaroknak.

No jó hosszú level lett. Elkoszonok. Lejart a mosogep. Itt ugyanis Isla Margharitan nem internet kavezó van hanem internet mosoda.Tiszta úgy.

Sok szeretettel kuldok olelesekert.

Aniko

Kedves Értelm Aggódók!

Szorongásos alapon a következő történet velem az elmúlt három hét

alatt, amíg nem tudtam jelentkezni: mikor a kalózok megtámadtak minket, inkább elsüllyesztettük a hajót, semmint idegen kézre kerüljön. Így a Karib-tengeren tempóztunk, úgy, hogy nyolc cápa elől menekültem egyszerre. Sajnos felfaltak, aztan nagy nehezen a Papua-szigetekenél partravergődtem, ahol a bennszülöttek megszabadítottak a nálam lévő értéktárgyaktól, majd engem bocsátottak áruba és alantas módon, éjjel nappali mosogatóra kényszerítettek. Edet egy amazon tartja rabláncon és folyamatosan magyarul tanítja. Már éppen az élet kibíráhatatlanságával készültem leszámolni, mikor az egyik kókuszpálmáról fejemre zuhant egy számítógép és agyonütött. Mikor felocsúdtam, azonnal írni kezdtem, hogy tudjátok: minden rendben.

(Most megyek havat lapátolni, meztőláb a forró homokban.)

Levél Venezuelából

Szeretteim

Igen az utobbi levelek már inkább szoltak a szarazfoldrol, mint a tengerrol. Magunk mogott hagytunk több tengert, nincs több ejt nappalla tevo hullamokon valo utazas. Megerkeztunk. Megerkeztunk ide amit az ut vegenek hívnak es mikor elindultunk is sejtettuk hogy lesz amikor az ido ideer velunk. Kairost nemsokara partra tesszuk lemoszuk rola az ut sojat, osszepakolunk. A napok most repulojegy foglalással, szerzodes kotessel (Kairosra) telnek. Valoszinuleg sikerul meg egy hetre az Andokba elmenni ha már itt vagyunk. Aprilisban meg hajozunk itt szigetek kozott egy kicsit.

Fura erzes hazakeszulodni. Ugy vagyok egy kicsit mint az egyik kinaí tortenet szerzetetse aki azt almodta, hogy o pillango. Es amikor felebredt nem tudta egeszen pontosan hogy o egy szerzetes aki azt almodta hogy pillango, vagy egy pillango aki azt almodja hogy szerzetes.

Nezegetjuk egymast Eddel, Kairost es ezt az egy evet. Fura erzes de iden nem erztem ugy hogy oregedtem. inkább fordítva, mintha egy kicsit fiatalabb lennek ettól a zarojelbe tett eletformatól amit egy evig eltunk.

Es kozben már haza is vagyok, belenezni az ismeros szemekbe, otthon erezni magam gesztusokban, kozosen megelt tortenetekben, szavakban.

Nagyon hiányzik már hogy magyarul beszéljek. a rovid hazatelefonalásokon kívül nem volt sok eselyem. De kozben tetszik ez a soknyelvuseg is. Azt olvastam az Eszterhazynál, hogy csaladjukban annak idejen mindent azon a nyelven mondtak, amelyen a mondanivaló jobban hangzott. En itt meg nem tartok, mindent azon a nyelven mondok amelyik eszembejut.(egy egeszseges mondat all angol, nemet es spanyol szavakból.)

Megszerettem Venezuelat, a part emlekeztet torokorszagra ahonnan indultunk. Eldugott kis oblok, nyugodt fesített viz....Volt egy obol Laguna Grande, lehorgonyoztunk a vorosen izzó kopar hegyek gyurujeben, vakito kek eg, nahany kaktusz zizeg, egy keselyu koroz felettunk es pelikanok hunyorognak felénk idotlenül a hosegtól tikkadtan. Emlekeimben megszólal az el condor pasa es már szinte látom amint a kovetkezo pillanatban ott áll Winetoo csapatával a heggyerincen. Es ekkor kiáltas szeli at az oblot

Holllllaaaa (ez a szia-t jelenti). Vékony gyerekhang ide oda cikazik a sziklak között, aztan meglátjuk a kisfiut aki a partrol felénk evez. A kis indian hollofekete hajjal es szemekkel, halat hoz nekunk. Mar megtanultuk hogy ez nem aru, ajandek. A kisfiu fuzetet kert cserebe, amibe az iskolaba irhat...

Itt a parton nem olyan nagyon de varosokban erzni a szegenyseget es a gazdagsagot is amint sotetített uvegu luxusautokon elsuhan. Es a nyugtalansagot is. A vezer neve Chavez, talan hallottatok hogy Caracasban utcai harcok folynak. Mi ebbol csak annyit erzekeltunk eleinte hogy a radio program idonkent megszakadt es minden csatornan a vezer beszelt. Azt hiszem a vilag barmely reszen a futbal kozvetitesek es a demagog politikusok beszedei barmely nyelven beazonosithatoak. A varosokban ugy reagálnak a radio propagandara, hogy amikor Chavez beszelni kezd, kimennek az utcara labosfedekkel es hangszerekkel hogy tul zorogiek, harsogjak a demagogiat.Vajon otthon, mivel hogyan lehetne csitítani...

Tengereczky

Kedves honiak

Az elmúlt hetvege minden szempontbol forradalmi volt itt Venezuelaban. Bar mi tavol a fovarostol kovettuk az esemenyeket, meg latogatokent is elkapott minket az az erzes ami olyan sok embert itt. Azt hiszem kozhely nyelven ezt ugy mondanak hogy törtenelemi idok.Lichtenberg pedig (igaz franciaorszagrol) ugy mondta hogy valami erjed, hogy ecet vagy bor lesz azt meg nem lehet tudni.

Azt hogy tüntetesek es utcai zavargasok vannak tudtuk, de mult hetvegen felgyorsultak az esemenyek. Szerda ota

ha parton voltunk nem fordultak felénk erdeklodo mosolyok, mindenki a televiziot nezte. a tv kepernyon pedig a tomeg. A munkasok es a munkaltatok szervezeti osszefogtak Chavez ellen, orszagos sztrajkot hirdettek.

Csutortokon azt hallottuk hogy a rendorseg a tomegre lott es erre Chavez adott parancsot. A nepvezer peldat akart statualni a nepnek. (ecet?)Penteken mar baratainknal voltunk Margharitan es ok tolmacsoltak is amit lattunk. Hogy hatalom atvetel tortent. A hadsereg nem volt hajlando a tomegre loni, es ez Chavez bukasat jelentette, aki azonnal Fidelhez akart menni Kubaba. (megis bor?!)

Az ellenzek meg ahelyett hogy valsgastabot alakított volna uj kormányt nevezett ki.

Az emberek itt Margharitan is tancoltak. Szombaton azt hallottuk, hogy a hadsereg nem ismeri el az uj kormányt. Azt mondtak itt nem puccs törtent, hanem. Hanem?????. Hogy ok csak a verengzes megallitast akartak, de ez az uj kormány nem demokratikusan alakult. Fura, mintha a hadsereg lenne az alkotmánybirosag, aki semlegesen maradva, a torvenyességet felugyeli. (A demokracia intezmenyei torvenyhozoi, vegrehajtoi es felugyeleti intezmenyek szetvalasztasa mintha mast, es mas szereploket jelentenenek) Egesz nap feszulten figyeltuk a kepernyot. (Ezek a mostani mindennapjaink itt, igy nem mindegy mi törtentik) Ujabb verengzesek Caracasban, meg-jelentek a

Chavistak, korulvettek egy Tv allomast. Az ellenzek erre csendesesen visszavonta kormányat es a kepernyo megtelt a regi arcokkal es vasarnapra ott diszelgett

ujra Chavez.Aki azt nyilatkozta, hogy mar rafert egy nap szabadsag.Ujra kozlekednek a repulogepek es az utak nincsenek blokad alatt. Minden rendben es marad a regiben. Barataink rezignaltan visszautaztak Caracasba. (se ecet, se bor, megse törtenelemi idok?, milyen vékony a valaszfal a tragedia es a tragikomedia között, az egesz tenyleg akar nevetseges is lehetne, ha nem lennenek aldozatok). Ugy tunik, itt a hadsereg dontotte el, merre forduljanak az esemenyek.A hetvege veget ert, az orszag megosztott. Mi lesz? Beletorodes, polgarhaboru, erosodo diktatura?

Az biztos hogy nem a lathato dolgok dontottek. Az olaszoknak van egy szavuk dietrologie ami nagyjabol a hatterbol a dolgok melyen huzodo, igazi mozgato elemeket jelentik. Amit mi es sok helybeli sem lathatunk. En vegig izgultam az otthoni valasztasokat, nyugtalanul lapozgatva a kulfoldi sajtot ahol tobb helyen egy Fidesz-Miep koaliciot lattak eselyesnek (es olvasva a toletek kapott leveleket, helyzet es hangulat jelenteseket (amit nagyon koszonok). Es akkor azon gondolkodtam, amin az itteni esemenyek kapcsan is, hogy mit jelent a demokracia, hogyan hasznalodik (ki, fel, el) egy olyan orszagban, ahol nincs a demokracianak tradicioja. Hogy szakad kette, es szegenyedik el a fejlodes lehetosege mellett. Hogy valik politikai kuzdoterre, a (kormány)csererol mint valtozas illuziorol/vagy lehetosegrol.

Venezuelaban az ellenzek azonnal kormányt alapított es az egy ev mulva esedekes valasztasokig tekintette magat legitimnek), amin en csodalkoztam hogy miért nem uj valasztasok lebonyolitasat tekintik feladatuknak, miért kell egy ev. Valoszinuleg a hatalom vagy a gyozelem mamora, vagy a dietrologie.(Venezuellaban, a vilag harmadik koolaj exportor orszaga, latin amerikaban a leggazdagabb, az emberek 80 szazaleka szegeny.) Tenyleg az egesz törtenet egy kis felbojdulesnak is elkonyvelhető lenne, ha a szegenyseget nem lenne olyan tapinthato. Hihetetlen energiak mozdultak meg ezen a hetvegen az emberekben es ijeszto ahogy ezeket az energiakat a hatalom, a hatalmi celok felhasznaljak. Es minden marad a regiben. Ebben a hatha most- csak a vezerek cserelodnek kettos kotesbe bele lehet zavarodni. azt hiszem tomegek szintjen is.

Kerdes hogy van e terapiaja a felkavart kihasznalt, elhasznalt erzelmekre tarsadalmi szinten? Itt es otthon is.

Aniko

Cumana

Kairos allvanyokon all Cumanaban, elbucsuztunk tole hogy hazaterhessunk ezzel az evvel a tarsolyunkban Viennapestre. Csomagunk osszepakolva, repulojegyunk lefoglalva, majus 16-an delben erkeztunk Becsbe, onnan ugy tervezem/zuk hogy egy het mulva pedig Budapestre. (jaj mar az is nagyon jo lesz).A pontos datumot meg megemaillezem Becsbol.Most Caracasbol elmegyunk a hegyekbe,igy nem valoszinu hogy a kovetkezo ket hetben irni tudok. Szeretnem megkoszonni a leveleket, honi hireket, a virtualis egyuttleteket. Tehat vigyazzatok tenyleg jovok/jovunk

Aniko,Ed (Kairostalanul)

(Vége)